

[Holstein.]

Jeg tror ikke, der i Europa findes nogen ansvarlig socialdemokratisk Regering, som vil hævde, at dens Land, saaledes som Verdensforholdene er, ikke har nogen national Forpligtelse til at have et Militærberedskab. Det er ikke længere siden end i Forgaars, at jeg saa den højtærede Udenrigsministers udmærkede Organ, „Politiken“, som Konklusion af en udenrigspolitisk ledende Artikel, som gav en Oversigt over den internationale Situation, udtale: Europa staar overfor Valget mellem Nedrustning og Kaprustning, Voldgift og Domstol eller Krig, Folkeforbund eller Alliance.

Altsaa, den højtærede Udenrigsministers Regeringsorgan konstaterer 10 Aar efter Folkeforbundets Stiftelse, at Europa ikke alene ikke har truffet det Valg, som der her peges paa, ikke er paa Vej til Realisationen af det trufne Valg, men endnu 10 Aar efter staar overfor Valget, staar paa Skillevejen og ikke ved, om det skal vælges det ene eller det andet! Længere er Europa ikke kommet efter „Politiken“s Opfattelse.

Men set paa denne Baggrund mener den højtærede Regering ikke destomindre, at det er fuldt forsvarligt baade nationalt og internationalt at søge gennemført en Nedrustning som den, der er foreslaaet.

Samtidig er Regeringen villig til at slutte Forlig med Partiet Venstre om et stærkt reduceret Forsvarsberedskab. Det strider ganske mod den højtærede Udenrigsministers tidligere Program i Militærspørgsmaalet, som han har givet saa klart Udtryk ikke blot overfor Befolkningen og her i Salen, men ogsaa for et internationalt Forum for ikke mange Aar siden i Paris.

Jeg tror, det var i et parisisk Fredsforbund eller paa en interparlamentarisk Kongres, at den højtærede Udenrigsminister holdt et meget bemærket Foredrag om de Veje, som Nedrustningspartierne i Danmark agtede at gaa til Virkeliggørelse af deres militærpolitiske Program, og Udenrigsministeren blev ved den Lejlighed skarpt imødegaaet af en af de navnkundigste udenlandske Folkeretslærere, den folkeforbundskyndige græsk-franske Statsmand Politis, som overfor den højtærede Udenrigsminister hævdede, at det var en stiltiende Forudsætning ved Folkeforbundets Tilblivelse, at selv om man vil hævde, at det enkelte Folkefor-

bundsmedlem uden at komme i Strid med Artikel 8 i Folkeforbundspagten kan nedruste eller helt afskaffe sit Militærberedskab, kan det ikke regne med eller have Krav paa at faa Hjælp af andre Medlemmer, naar det ikke selv vil hjælpe sig.

Solidaritetsprincippet er utvivlsomt anerkendt fra alle Sider, ogsaa fra ledende socialdemokratisk Side i Udlandet. Det underkendes kun af den danske socialdemokratiske Regering. Derfor er det, at man fra konservativ Side med fuld Føje har rejst Kravet — jeg nærer ikke Tvivl om, at det vil blive fastholdt, og at det ogsaa skal lykkes at føre det igennem — om, at intet Militærforlig mellem Regeringspartierne og Venstrepartiet bliver Lov her i Landet, før den højtærede Regering har forladt sine Taagebanker og har givet ren og klar og utvetydig Besked til Befolkningen og dette Ting om sine egentlige militærpolitiske Hensigter.

Statsministeren (Starming): Der er, siden jeg havde Ordet i Middags, kun fremsat meget lidt, som giver Anledning til Bemærkninger. Jeg skal ogsaa under Hensyn til Ønskeligheden af, at Medlemmerne faar Lejlighed til at sove en Gang imellem, indskrænke mig til det mindst mulige.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich gjorde Forsøg paa at tilbagevise, hvad jeg havde sagt om de saakaldte Vejmillioner, men jeg forstod paa det, det ærede Medlem sagde, at han i og for sig bekræftede, at der havde været en betydelig Efterspørgsel efter Andel i disse Millioner. Jeg forstod dernæst, at det ærede Medlem vilde fremhæve, at den konservative Indsats var ydet for at afværge, at man kom til at leve paa Fremtiden ved forud at beslaglægge Motorskatten, men jeg ser ikke, at der i og for sig er nogen Forskel paa dette Omraade. Efter det oprindeligt fremsatte Lovforslag vilde man have beslaglagt 6,5 Mill. Kr. af Motorskatten til at forrente de omhandlede Obligationer med, og ved det Forslag, der nu er i Færd med at blive gennemført, beslaglægger man et tilsvarende Beløb af Motorskatten til Fordeling mellem Kommunerne til de paa-gældende Vejarbejder.

Jeg ser derfor ikke, at der i og for sig er sket nogen skønsommere Behandling ved den nye Fremgangsmaade end ved den oprindeligt foreslaaede, medens der unægte-